

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/75/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217010646
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7217010646.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovaného U. M., pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods.1 písm. a), ods.2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. decembra 2018 v Košiciach, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 23.3.2018, sp. zn. 5T/42/2017 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovaný U. M., nar. X.X.XXXX v O., trvale bytom O., Ž. Č.. XXX/XX

je v i n n ý, ž e

v O.G. - Š. na ulici W. Č.. X v kancelárii referentov režimu režimových činností, v ubytovni pre odsúdených, blok B ústavu na výkon trestu odňatia slobody dňa 29.6.2015, počas výkonu služby ako príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže služobne zaradený na výkon služby ako referent režimu režimových činností oddelenia výkonu, fyzicky napadol poškodeného T. S. tak, že ho najmenej štyrikrát udrel dlaňou pravej ruky do oblasti tváre, a potom ho chytil pravou rukou za krk za to, že odsúdený T. S., ktorý plynule nevie hovoriť po slovensky, sa pýtal na vyšetrenie k zubárovi a nie k lekárovi, čím konal v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov a § 3 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 37 ods.1 zákona č. 475/2005 Z.z.,

t e d a

ako verejný činiteľ v úmysle spôsobiť inému škodu vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

t ý m s p á c h a l

zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 326 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2,3 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsiatich) mesiacov.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný U. M. uznaný vinným zo zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods.1 písm. a), ods.2 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v O.G. - Š. na ulici W. Č.. X v kancelárii referentov režimu režimových činností, v ubytovni pre odsúdených, blok B ústavu na výkon trestu odňatia slobody dňa 29.6.2015, počas výkonu služby ako príslušník Zboru väzenskej a justičnej stráže služobne zaradený na výkon služby ako referent režimu režimových činností oddelenia výkonu, fyzicky napadol poškodeného T. S. tak, že ho najmenej štyrikrát udrel dlaňou pravej ruky do oblasti tváre, a potom ho chytil pravou rukou za krk za to, že odsúdený T. S., ktorý plynule nevie hovoriť po slovensky, sa pýtal na vyšetrenie k zubárovi a nie k lekárovi, čím konal v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov a § 3 ods. 1 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 326 ods. 2, § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanástich) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 30 (tridsiatich) mesiacov.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie okresný prokurátor čo do výšky trestu a obžalovaný U. M. čo do výroku o vine aj treste.

Obžalovaný odvolanie aj písomne prostredníctvom obhajkyne odôvodnil. V dôvodoch uviedol, že napadnutý rozsudok považuje po stránke vecnej a právnej za nesprávny a nezákonný. Vytýka súdu, že nesprávne vyhodnotil dokazovanie, chybnými skutkovými okolnosťami presadil vlastné hodnotiace úvahy. Dôkazy, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní boli podľa neho vykonané v rozpore so zákonom. K výpovediam svedkov z prípravného konania uvádza, že boli získané nezákonným postupom, lebo svedkovia vypovedali až po tom, čo boli oboznámení s audiovizuálnym záznamom. Výpoveď poškodeného T. S. nepovažuje za vieryhodnú. Ďalej namietal, že uvedený skutok vo výroku napadnutého rozsudku nevykazuje splnenie všetkých potrebných zákonných znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa. Je toho názoru, že ak by ako príslušník ZVJS vo výkone trestu nerespektoval ľudskú dôstojnosť odsúdeného a použil neľudské zaobchádzanie, nedodrжал by tým ustanovenia zákona o výkone trestu odňatia slobody (zák. č. 475/2005 Z.z.), ako aj porušil by svoje povinnosti, ktoré mu kladie zákon č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže, preto by mal pripadať v úvahu vo vzťahu k nemu iba disciplinárny postih za priestupok, ktorý nemá trestnoprávny charakter. Dal do pozornosti, že v jeho konaní absentuje úmysel lebo skutková podstata citovaného trestného činu podľa § 326 Tr. zák. vyžaduje, že úmysel páchatel'a musí zahŕňať aj úmysel spôsobiť niekomu škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že sa nestotožňuje so záverom okresného súdu, keď obžalovanému uložil trest s použitím § 39 ods.1 Tr. zák. Je toho názoru, že neboli splnené všetky podmienky na takýto postup a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov a pre výkon trestu ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Na základe podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých

okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávislé od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, riadne zistil skutkový stav, na základe ktorého vo veci rozhodol.

Obžalovaný U. M. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Kategoricky odmietol, že by poškodeného fyzicky napadol spôsobom ako sa mu to kladie za vinu. O tom, kto má ísť k lekárovi nerozhodoval on, ale odsúdení sa zapisovali do zošita. Poukázal na to, že odsúdení majú zákonné možnosti ako namietat' postup príslušníka a to formou podania sťažnosti, ktorú hodia do schránky, a tieto sa následne šetria.

Poškodený T. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal rovnako ako v prípravnom konaní a uviedol, že obžalovaný sa ho niečo pýtal po slovensky, keďže mu nerozumel, lebo rozpráva iba po maďarsky, zbil ho, dostal asi 4 facky. Na úderý žiadnym spôsobom nereagoval, nikomu to neoznámil, nesťažoval sa. Potvrdil, že pri incidente boli prítomní ďalší dvaja mladší príslušníci. Neskôr za ním prišli domov ľudia z kriminálky, ktorí mu povedali, že majú vedomosť o tom, že bol zbitý, a ktorým potom on uviedol, čo sa stalo.

Svedok P. F. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si nespomína na žiadnu mimoriadnu situáciu, ku ktorej by došlo v kancelárii medzi obžalovaným a poškodeným. Poškodeného nepozná, pripustil, že mohol byť v kancelárii spolu s kolegom Č. a obžalovaným.

Svedok Ing. B. Č. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný počas služby si dal do kancelárie predvieť poškodeného, kde mu vyčítal, že dokedy si z neho bude robiť srandu, kričal na neho a počul ako obžalovaný dal poškodenému facku. Keď sa obžalovaného spýtal o čo sa jednalo, odpovedal, že to urobil kvôli tomu, že odsúdený bol nahlásený k lekárovi a šiel k zubárovi, resp. naopak. V čase incidentu bol v kancelárii svedok P. F.. Skutočnosť nadriadeným nenahlásil, bol tam nový. K svojej výpovedi ďalej uviedol, že najprv spoločne s kolegom F. vyšetrovateľovi tvrdili, že nič o situácii nevedia, ale po prehratí záznamu sa rozhodol vypovedať tak, ako sa to v skutočnosti stalo.

Správne postupoval okresný súd, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný U. M. sa dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ktorý kvalifikoval ako zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods.1 písm. a), ods.2 písm. a) Tr. zák. lebo svojím konaním naplnil skutkové znaky citovaného zločinu po stránke subjektívnej, že konal úmyselne a po stránke objektívnej tým, že si bol vedomý svojho konania, ako i následku.

Obhajoba obžalovaného bola vyvrátená výpoveďou poškodeného, ktorý jak v prípravnom konaní, tak i na hlavnom pojednávaní jednoznačne usvedčil obžalovaného zo skutku, a taktiež aj výpoveďou svedka - príslušníka zboru Ing. B. Č., ktorý bol prítomný v kancelárii, keď obžalovaný na poškodeného kričal a dal mu facky.

K námietkam odvolateľa je potrebné uviesť, že hlavné pojednávanie pred súdom bolo vykonané v zmysle zákona kontradiktórnym spôsobom, kedy obžalovaný, poškodený i svedkovia po riadnom poučení zákonným spôsobom vypovedali. Ani skutočnosť, že svedok P. F. bol rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/38/2017 zo dňa 14.6.2017, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 7To/93/2017 zo dňa 19.10.2017 oslobodený v bode 1/ z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods.1 Tr. zák. formou návrhu podľa § 21 ods.1 písm. b) Tr. zák. a v bode 2/ z prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods.1 Tr. zák. v súvislosti s predmetným skutkom tak, že Ing. B. Č. mal prehovárať, aby ako svedok v trestnej veci U. M. zmenil svoju predchádzajúcu výpoveď tak, že si na nič nepamätá, a že on ako svedok v trestnej veci U. M. pri výsluchu dňa 16.9.2016 uviedol, že si už na nič nepamätá, nemá vplyv na to, že výpoveď svedka Ing. Č., ako i poškodeného sa nezakladá na pravde.

K výpovedi svedka P. F. i odvolací súd zaujal stanovisko, že bola tendenčná vo vzťahu k obžalovanému, lebo ako kolegovi mu nechcel svojou výpoveďou pritažitiť. O objektivite výpovedi poškodeného a svedka Ing. Č. ani odvolací súd pochybnosti nemal. To, že poškodený vypovedal pravdivo svedčí aj tá skutočnosť, že po skutku nenahlásil konanie obžalovaného, nikde sa nesťažoval, nechal si to sám pre seba, a preto nemal motív sa obžalovanému dodatočným spôsobom mstiť.

Okresný súd pri uznaní viny vychádzal z toho, že obžalovaný konal v rozpore s ustanovením § 6 ods.1 zákona č. 4/2001 Z.z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže a § 3 ods.1 zák. č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 37 zákona č. 475/2005 Z.z. odsúdený má právo na ochranu pred neoprávneným násilím a akýmikoľvek prejavmi ponižovania ľudskej dôstojnosti.

Podľa § 124 ods.1 Tr. zák. škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach ... .

S poukazom na vyššie citované zákonne ustanovenie vyplýva, že za škodu v zmysle Trestného zákona treba považovať tak škodu materiálnu, ako aj nemateriálnu. Odvolací súd preto doplnil vo výrokovej časti aj ustanovenie § 37 zákona č. 475/2005 Z.z., z ktorého jasne vyplýva, že poškodený má právo na ochranu pred neoprávneným násilím a akýmikoľvek prejavmi ponižovania ľudskej dôstojnosti, pričom porušením tohto ustanovenia zo strany obžalovaného bola T. S. spôsobená nemateriálna škoda.

V ďalšom odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach naň odkazuje.

Odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu iba formálne pochybil, keď vo výrokovej časti neaplikoval existenciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák. a následný postup podľa § 38 ods.2,3 Tr. zák. hoci v dôvodoch na ňu poukázal. Obžalovaný bol v napadnutom rozsudku hodnotený plne, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania. Okresný súd správne aplikoval pri ukladaní trestu základné zásady v zmysle § 34 Tr. zák. a dospel k správnej závere, že vzhľadom na pomery obžalovaného bolo namieste mimoriadne znížiť trest pod trestnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby lebo použitie trestnej sadzby by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov je dostatočný a splní svoj účel tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.